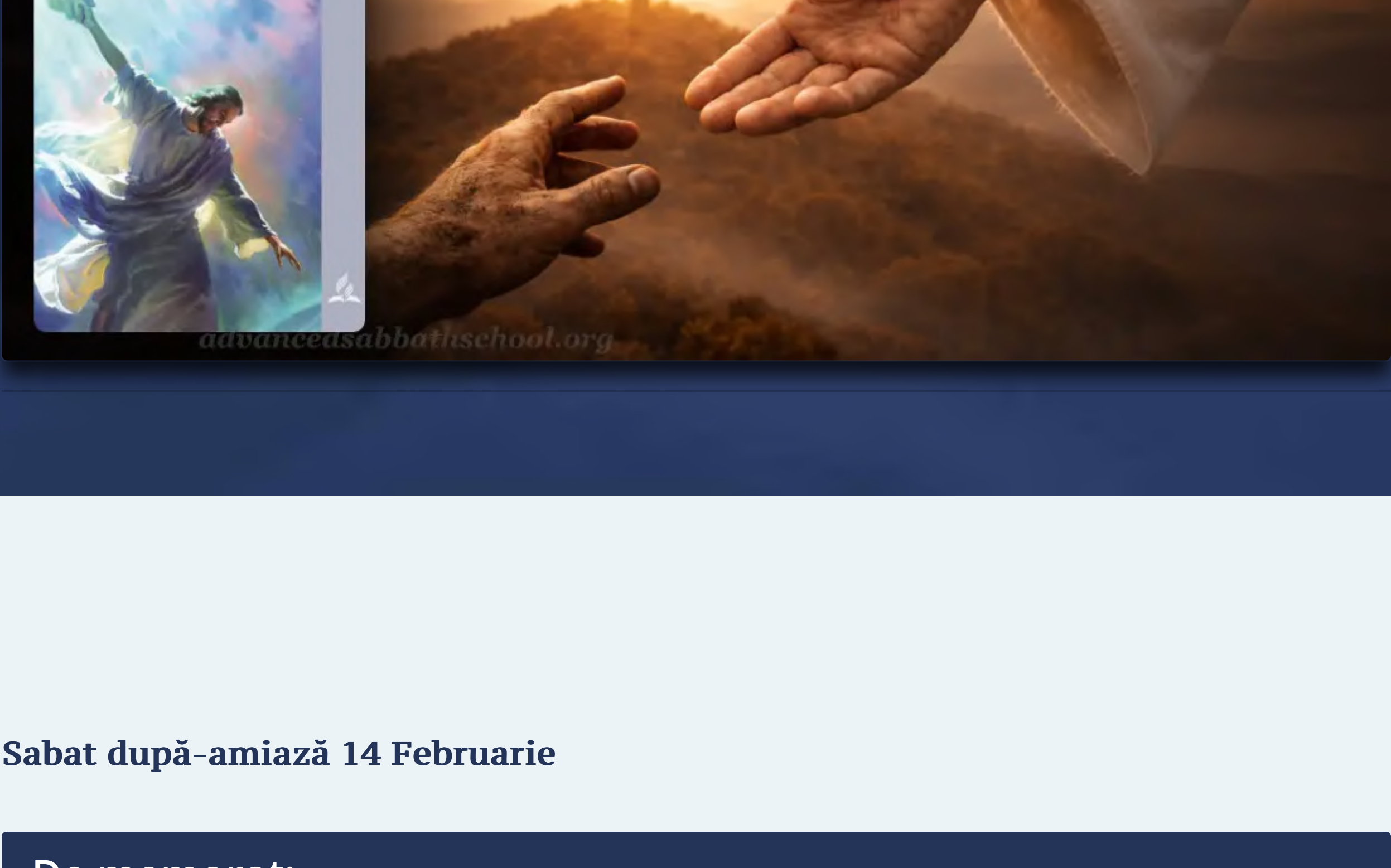

Împăcare și speranță

Studiul 9, Trimestrul 1, 21–27 Februarie 2026

Sabat după-amiază 14 Februarie

De memorat:

Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El. — 2 Corinteni 5:21

„Acuzațiile mincinoase ale lui Satana împotriva caracterului și guvernării divine au fost văzute în adevărata lor lumină. El îl acuzase pe Dumnezeu că urmărește doar propria Sa înălțare atunci când cere supunere și ascultare din partea creaturilor Sale și declarase că, în timp ce Creatorul le cere tuturor celorlalți lepădare de sine, El însuși nu practică nicio lepădare de sine și nu face niciun sacrificiu.

Acum s-a văzut că, pentru mântuirea unei omeniri căzute și păcătoase, Conducătorul universului a făcut cel mai mare sacrificiu pe care îl putea face iubirea; căci „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine” (2 Corinteni 5:19).

S-a mai văzut și că, în timp ce Lucifer deschisese ușa pentru intrarea păcatului prin dorința sa de onoare și supremație, Hristos, pentru a nimici păcatul, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte.” DD 4.1

Prin Hristos, oamenilor li s-a descoperit mila lui Dumnezeu; dar mila nu înlătură dreptatea. Legea descoperă atributele caracterului Său și nici o lotă sau o frântură de literă din ea nu poate fi schimbată pentru a se potrivi omului în stare a sa căzută. Dumnezeu n-a schimbat Legea Sa, dar El S-a jertfit pe Sine, în Hristos, pentru răscumpărarea omului: „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.” (2 Corinteni 5, 19.) HLL 762.1

Duminică, 22 Februarie

Împăcați și iertați

La ce face aluzie Pavel când spune că eram „străini și vrăjmași”, în Coloseni 1:21,22? Și care este rezultatul final așteptat al morții lui Hristos (vezi și Efeseni 3:17)?

„Cultivarea bunătății în inimă este o lucrare pe care mulți au neglijat-o în mod ciudat. Cei ale căror inimi sunt sfințite și curățite nu vor recurge la practici aspre sau necinstite. Dumnezeu disprețuiește un spirit egoist și lacom. Patimile rele umplu inima care este condusă de egoism. Egoismul duce la aspirare, iar repetarea faptelor de aspirare corupe mintea și o face incapabilă să ia decizii corecte.

În niciun caz Hristos nu va lucra împreună cu practici nedrepte și necredincioase. „Pe voi, care odinioară erați înstrăinați și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă înfățișeze înaintea Lui sfinți, fără vină și fără prihană” (versetele 21, 22). Dumnezeu caută creștini inteligenți, bărbați și femei plini de cunoașterea voii Sale. Avem nevoie să simțim puterea transformatoare a adevărului. Aceasta va îndepărta pretențiile arbitrare care au făcut atât de mult rău, întunecând mintea oamenilor. Domnul cheamă bărbați și femei care, prin faptele lor bune, să arate că adevărul a produs o schimbare în viața lor. Lucrătorii Săi trebuie acum să scoată firele egoismului care au stricat modelul.

Cunoașterea noastră trebuie să aducă spiritualitate în înțelegere. Cunoașterea Scripturilor trebuie să fie practică. Domnul Se bucură când cei care sunt legați de El sunt plini de cunoașterea voii Sale. Slujitorii Săi trebuie să dobândească zilnic mai multă cunoaștere despre El. Zi de zi trebuie să crească în har și în înțelegere spirituală, întăriți cu putere, potrivit cu slava puterii Sale. Ei trebuie să sporească în eficiență spirituală, pentru a da tărie poporului lui Dumnezeu.

Dumnezeu nu le cere păcătoșilor să intre în slujba Sa cu trăsăturile lor firești de caracter, pentru a ajunge un eșec înaintea universului ceresc și înaintea lumii. El nu îi cere unui om neconvertit să încerce să-L slujească. Cei care nu au fost aduși sub stăpânirea legii dreptății și a milei ar face mai bine să renunțe la poziția lor de autoritate până când vor învăța că Domnul voiește milă, iar nu jertfă.” 15MR 255

Luni 23 Februarie

Dacă vom persevera în credință

Ce crezi că vrea să spună Pavel în Coloseni 1:23 prin expresia „întemeiați și neclintii” în credință? (Vezi și Coloseni 2:5 și Efeseni 3:17.)

„Condițiile pentru a ajunge la cunoașterea tainei lui Dumnezeu sunt clar prezentate: «Dacă rămâneți în credință, întemeiați și statornici, și nu vă abateți de la nădejdea Evangheliei». Această cere o cercetare stăruitoare a Scripturilor. Nu putem fi statornici în credință dacă nu ne educăm și nu ne disciplinăm fiecare facultate a minții. A rămâne în credință înseamnă a avea un scop hotărât de a folosi fiecare putere dată de Dumnezeu pentru a deveni un lucrător experimentat și priceput împreună cu El, zidind sufletele celor credincioși și străduindu-ne să-i atingem pe cei care nu au ajuns încă la cunoașterea adevărului.

Aceste cuvinte descriu starea acelora care, prin primirea și sfințirea adevărului, trăiesc o transformare a caracterului. Motivul pentru care mulți creștini mărturisitori nu au această experiență este că nu împlinesc îndatoririle care le stau direct în față. Ei mărturisesc că cred în Isus, dar nu îl primesc ca Mântuitor personal.

Domnul a luat toate măsurile ca să putem avea o experiență bogată, deplină și plină de bucurie. Ioan scrie despre Hristos: «În El era viața, și viața era lumina oamenilor». Viața este legată de lumină, iar dacă nu avem lumină de la Soarele neprihănirii, nu putem avea viață în El. Dar această lumină a fost oferită fiecărui suflet, și numai atunci când ne îndepărtăm de lumină vine întunericul peste noi. Isus a spus: «Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții».

În lumea din jurul nostru nu poate exista viață fără lumină. Dacă soarele și-ar retrage strălucirea, toată vegetația și toată viața animală ar înceta. Aceasta ilustrează faptul că nu putem avea viață spirituală dacă nu ne așezăm sub razele Soarelui neprihănirii. Dacă punem o plantă înflorită într-o cameră întunecoasă, ea se va ofili și va muri curând; tot astfel putem avea o anumită viață spirituală și totuși să o pierdem dacă trăim într-o atmosferă de îndoială și descurajare.

Isus spune: «Rămâneți în Mine, și Eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod, căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic.»” YI May 25, 1893, par. 3

Marți 24 Februarie

Planul veșnic al lui Dumnezeu

Apostolii nu au pus preț pe viața lor, ci s-au bucurat că au fost socotiți vrednici să sufere ocară pentru Numele lui Hristos. Pavel și Sila au acceptat să piardă tot. Au fost biciuiți și aruncați cu brutalitate pe podeaua rece a unei temnițe, într-o poziție teribil de dureroasă, cu picioarele ridicate și fixate în butuci. Au ajuns atunci la urechile temnicerului plângeri și nemulțumiri? O, nu! Din interiorul închisorii, glasurile lor străbăteau prin liniștea nopții adânci în cântări de bucurie și de laudă la adresa lui Dumnezeu. Acești ucenici erau încurajați și animați de o dragoste profundă și statornică pentru cauza Mântuitorului lor, pentru care sufereau. 3M 406.3

Atunci când adevărul lui Dumnezeu ne va umple inima, ne va câștiga afecțiunea și ne va lua în stăpânire viața, și noi vom considera un motiv de bucurie să suferim de dragul adevărului. Nici zidurile închisorii și nici eșafodul martirajului nu vor putea atunci să ne sperie sau să ne oprească din măreața lucrare. 3M 406.4 Vino, o, suflete al meu, la Calvar! Privește viața umilă a Fiului lui Dumnezeu! El a fost un „Om al durerii și obișnuit cu suferința”. Privește la umiliția și ocară pe care le-a îndurat, agonia Lui din Ghetsimani, și învață ce este tăgăduirea de Sine. Suferim lipsuri? Și Hristos, Maiestatea cerului, a suferit. Dar El a îndurat sărăcia de dragul nostru. Suntem din rândurile celor bogați? Și El a fost, dar a acceptat ca, de dragul nostru, să devină sărac, pentru ca noi, prin sărăcia Lui, să putem deveni bogați. În Hristos vedem exemplificată renunțarea la sine. Sacrificiul Său nu a constatat doar în a părăsi curțile regale ale cerului și în a fi judecat de niște oameni nelegiuți ca un criminal și declarat vinovat, pentru ca apoi să fie dat la moarte ca un răufăcător, ci și în faptul că a purtat asupra Sa povara păcatelor întregii lumi. Viața lui Hristos este o mostrare pentru indiferența și pentru răceala noastră. Ne aflăm aproape de încheierea timpului, când Satana s-a coborât la noi cuprins de o mânie mare, știind că are puțină vreme. El lucrează cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării. Lupta a fost lăsată de marele nostru Conducător în mâinile noastre, ca să o ducem mai departe cu putere. Noi nu facem nici a douăzecea parte din ceea ce am putea face, dacă am fi treji. Lucrarea este întârziată de faptul că iubim comoditatea și de lipsa aceluși spirit de renunțare la sine pe care Mântuitorul nostru ni l-a lăsat ca exemplu prin viața Lui. 3M 407.1 Este nevoie de oameni care să lucreze împreună cu Hristos, de oameni care să simtă că este nevoie de un efort extins și susținut. Activitatea tipografiilor noastre nu trebuie să fie redusă, ci dublată. Trebuie să fie înființate școli în diferite locuri pentru a-i educa pe tinerii noștri, pregătindu-i să lucreze pentru înaintarea adevărului. 3M 407.2

Miercuri 25 Februarie

Taina lui Dumnezeu, descoperită

În 1 Coloseni 1:26,27 Pavel menționează de două ori „taină”? Ce taină?

Învățătura despre întruparea lui Hristos, despre faptul că El a luat trup omenesc, este o taină „ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile” (Coloseni 1,26). Ea este taina cea mare și adâncă a evlaviei. „Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi” (Ioan 1,14). Domnul Hristos a luat asupra Sa [247] natura omenească, o natură inferioară naturii Sale cerești. Nimic nu arată mai bine decât faptul acesta descendența minunată a lui Dumnezeu. El a iubit lumea atât de mult, încât L-a dat pe singurul Lui Fiu” (Ioan 3,16). Apostolul Ioan prezintă subiectul acesta minunat cu o asemenea simplitate, încât toți pot să înțeleagă ideile exprimate și să fie iluminați. SAA 120.2

Cum clarifică următoarele pasaje despre taina lui Dumnezeu diferite aspecte ale planului de mântuire? Efeseni 1:7-10; 3:3-6

Astfel, Domnul îi dăduse lui Pavel însărcinarea de a intra în marele câmp misionar al lumii Neamurilor. Spre a-l pregăti pentru această întinsă și grea lucrare, Dumnezeu îl adusese în strânsă legătură cu Sine și desfășurase înaintea sa fermecătoarea viziune a frumuseții și slavei cerului. Lui i-a fost dată lucrarea de a face cunoscut „taina” care fusese „ținută ascunsă timp de veacuri” (Romani 16, 25), „taina voii Sale” (Efeseni 1, 9) FA 159.2

Taina evlaviei. — Standardul prin care trebuie să fie măsurat caracterul este Legea împărătească. Legea este detectorul păcatului. Prin Lege vine cunoștința păcatului. Totuși păcătosul este atras continuu la Hristos prin manifestarea minunată a iubirii Sale, arătate în faptul că S-a umilit, suferind o moarte rușinoasă pe cruce. Ce minunat subiect de studiu! Îngerii s-au străduit și au dorit nespus să înțeleagă această taină minunată. Faptul că omul căzut, care a fost amăgit de Satana și a trecut de partea lui, poate fi făcut asemenea chipului Fiului lui Dumnezeu lui celui Infiniit constituie un subiect de studiu care poate să solicite la maximum cea mai înaltă inteligență omenească. Omul va fi asemenea Lui. Datorită neprihănirii lui Hristos, care i-a fost dată omului, Dumnezeu îl va iubi pe omul căzut, dar răscumpărat, exact așa cum L-a iubit pe Fiul Său. Citiți despre aceste lucruri în scrierile sfinte. SA3 89.6

Joi 26 Februarie

Puterea Evangheliei

Pe ce pune accent Pavel în Coloseni 1:28,29? De ce crezi că se repetă „orice om” de trei ori?

„Ce responsabilitate este aceasta! Aici ne este pusă înaintea o lucrare mai anevoioasă decât simpla predicare a Cuvântului; este aceea de a-L reprezenta pe Hristos în caracterul nostru, de a fi epistole vii, necunoscute și citite de toți oamenii.” SEv 422

Aceste cuvinte pun înaintea lucrătorului pentru Hristos o țință înaltă și, totuși, această țință poate fi atinsă de toți aceia care, așezându-se sub călăuzirea marelui Învățător, învață zilnic în școala lui Hristos. Puterea ce stă la îndemâna lui Dumnezeu este nemărginită, și slujitorul Evangheliei care, simțindu-și marea lui lipsă, se ascunde în Domnul, poate fi sigur că va primi ceea ce pentru ascultătorii lui va fi o mireasmă de viață spre viață FA 368.3

Ceea ce lasă o impresie atât de sensibilă asupra celor care ascultă este lucrarea lui Dumnezeu, harul de la Dumnezeu, realizat și simțit, care înfrumusețează viața și faptele.

Dar nu este numai atât. Sunt și alte lucruri care trebuie să fie luate în considerare, pe care unii le-au neglijat, dar care sunt importante, în lumina în care au fost prezentate înaintea mea. Impresiile sunt create asupra oamenilor de comportamentul vorbitorului de la amvon, de atitudinea sa și de maniera în care vorbeste. Dacă acestea sunt așa cum le dorește Dumnezeu, impresia pe care el o creează va fi în favoarea adevărului; mai ales va fi impresionată favorabil acea categorie de oameni care, de obicei, ascultă povești imaginare. Este important ca pastorul să fie modest și demn, în armonie cu adevărul sfânt și înălțător pe care îl predică, astfel încât să lase o impresie favorabilă asupra celor care, din firea lor, nu sunt înclinați spre religie. 2M 607

Vineri 27 Februarie

Alte gânduri

Legea cere neprihănire — o viață neprihănită, un caracter desăvârșit; și așa ceva omul nu poate da. El nu poate satisface cerințele Legii sfinte a lui Dumnezeu. Dar Isus Hristos, venind ca om pe pământ, a trăit o viață sfântă și a dezvoltat un caracter desăvârșit. El le oferă de acestea ca un dar de bunăvoie tuturor celor care vor dori să le primească. Viața Sa stă pentru viața oamenilor. În acest fel, ei au iertarea păcatelor din trecut, prin îndurarea lui Dumnezeu. Mai mult decât atât, Hristos îi umple pe oameni cu atributele lui Dumnezeu. El reface caracterul lor după chipul caracterului divin, o țesătură dumnezeiască de putere și frumusețe spirituală. În acest fel, adevărata neprihănire cerută de lege este împlinită în cel ce crede în Hristos. Dumnezeu poate „să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.” (Romani 3, 26.) HLL 762.2

Iubirea lui Dumnezeu a fost exprimată atât în dreptatea, cât și în mila Sa. A fost planul lui Satana acela de a despărți mila de adevăr și dreptate. El a căutat să demonstreze faptul că neprihănirea Legii lui Dumnezeu este un vrăjmaș al păcii. Dar Hristos a arătat că în planul lui Dumnezeu ele sunt în mod indisolubil legate; că ana nu poate exista fără cealaltă. „Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.” (Psalmii 85, 10.) HLL 762.3

Prin viața și moartea Sa, Hristos a dovedit că dreptatea lui Dumnezeu nu nimicește mila Sa și că păcatul poate fi iertat, că Legea este dreaptă și că poate fi în mod desăvârșit ascultată. Acuzațiile lui Satana erau astfel respinse. Dumnezeu îi dăduse omului dovezi de netăgăduit despre iubirea Sa. HLL 762.4

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedabbathschool.org